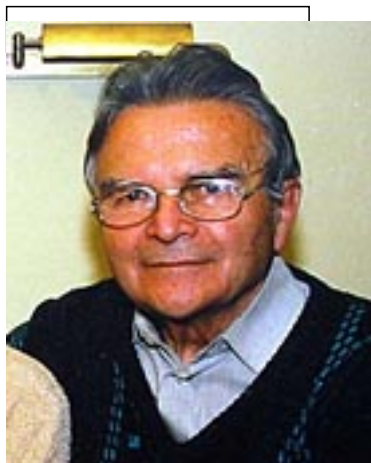

□□□□CKKP :: Rentz Jiří, RNDr.□□□□□

□

□□□□	□□□□□□□□□□□□		
□□□□□□□□		Narozen:	1.10.1919
	Bydliště:		Praha
	Telefon:		
	E-mail:		

Čestný člen od 27.9.1999
□□□□□□□□zemřel v 25.1.2011
□□□□□□□□
□□□□□□□□

Seznam filmů natočených

RNDr. Jiří Rentz - český vynálezce magnetické stopy na filmu

Do ČKK jsme vstoupili v roce 1955, tehdy Byl předsedou klubu pan Bystrický a jeho zástupcem Stanislav Olmer. Sympatické bylo, že se v klubu pořádala řada společenských večerů, při nichž se členové navzájem sblížili poznali. Věděli jsme, že pro členové jsou v přibližně Stejně společenské třídě nemuseli se obávat, že pro nás někdo ude, když si budeme stěžovat Nebo pranýřovat tehdejší politickou situací. Rádi jsme se Divali na filmy, předváděné v klubových večerech Nebo na soutěžích. Také rád jsem se zúčastnil semináře "lidové kinematografie", kde již zkušené amatéři předávali zkušenosti základní technická pravidla správného filmování. Brzy jsem se skamarádil se Standou Olmerem, který bydlel v Nuselském údolí (já tehdy na Pankráci) a předsedou klubu Václavem Havlíkem, který bydlel v Podolí. Rovněž Často jsme se stýkali s Janem Hrdličkou a jeho manželkou Marií. Bydleli v Dejvicích, ale jezdili jsme na Často Jejich chatu v Lukách pod Medníkem. Mým dobrým přítelem Byl také dr. Jaroslav Krekule, který Byl spoluautorem PŘI našem natáčení. Z mladších členů, aby byli manželé Červenkoví Hofmanovi, s kterými jsme se stýkali i mimo klub. Dalšími přáteli byli Ivan Dašek, Viktor Kusý, Jiří Fiala Richard Novotný. Bohužel, Mnoho z nich už není mezi námi. Později jsme se sblížili, je Rudou Mihlem, který je dnes známým odborníkem dokumentaristou. Po skončení projekce filmů jsme velice rádi poseděli v bufetu ckk, kde bylo Možné DOSTAT malé občerstvení. Rovněž mezi Přátele patřili manželé Kafkovi, Přibáňovi, Lexa Tittelbach dr. Nekvapil.

Ve vedení čtvrtetných večerů se střídali členové klubu, Nejčastěji Slávek Matěna a Zdeněk Kopka. Promítání filmů z kabiny a se později ujali Přemysl Schönbach a Jiří Hrubec. Náš klub se stal členem mezinárodní organizace UNICA av Té době byl na Předním místě, co se týka kvality natočených filmů. Předseda klubu mel v organizaci UNICA Jednu z předních funkcí Když v roce 1989 zemřel, UNICA předsednictvo se usneslo na tom, že pro Václav Havlík Byl zapsán na listinu cestnou UNICA.

Já jsem se v klubu staral hlavně o technické věci, například jsme točili s Janem Hrdličkou první širokoúhlý film, zhotovili první širokoúhlé plátno se stereoreproduktory. Často jsem promítal první přinesl do ckk 16 mm Zvukový projektor, Který přehrával zvuk z magnetické stopy na filmu. Když jsme se dozvěděli od RM Procházky, že pro v západních zemích filmoví amatéři již Mohou točit filmy se synchronním zvukem záznamem Přímo na filmu, Byl jsem pověřen k vyřešení možnosti nanášet zvukovou stopu Přímo na filmu, aby se mi po menších komplikacích podařilo.

Začínal jsem na 9,5 mm kameře Pathé Baby, na truc jsem natočil radu rodinných filmů. Postupně jsem přešel na formáty 16 i 8 mm. Ve všech mých hraných filmech účinkovali jako herci většinou členové klubu. Zúčastňovali jsme se pravidelne "Brněnské šestnáctky" "Rychnovské osmičky. Můj první soutěžní Zvukový 16 mm film se jmenoval " Náhodou? "Z roku 1962, potom" Spěchej pomalu "z roku 1964, dále" Kde domov můj "z roku 1968," Fázograf "z roku 1965, dále Zvukový film S 8 mm" Želva "z roku 1970, dále Zvukový 8 mm film" Okolo UNICA 1966 "jako kolektivem ckk jsem se zúčastnil natáčení propagačního filmu" Raketa "av roce 1958 filmu" Jak se do lesa volá. "Po roce 1970 jsem se přestal zúčastňovat soutěží, protože jsem se stal" technickým poradcem "firmy Eumig tudí' jsem se stal PROFESIONÁLEM.

Magnetická zvuková stopa ve srovnání s již existující optickou zvukovou stopou je Tříkrát kvalitnější dvacetkrát levnější. Je tedy mnohem výhodnější pro amatérské filmaře Pritom znamená technický pokrok. Pro mne bylo Velkou pobídkou, abych se do výroby magnetické stopy co nejrychleji pustil. Způsob výroby jsem si dal patentovat, abych využil výhody tehdejší vyhlášky, že pro kdyl' stát odmítne Využití patentu, pak autor patentu Může tuto činnost provádět sám. Postupně jsem magnetickou stopu zhotovoval nejen na 16 mm, ale i na 8 mm filmech.

Když přijel z Vídně do Prahy zástupce firmy Eumig pan Oplatka předvedl v našem klubu první 8 mm Zvukový projektor na světě, sblížili jsme se zařídil u firmy Eumig, že jsem se stal Jejich "technickým poradcem", protože jsem v te době nemohl Být Oficiálně Jejich zástupcem. Jezdili jsme potom s manželkou po Celem Československu předváděli Jejich pokrokové výrobky Praktický všech ve filmových klubech. Naše spolupráce s úspěšnou světovou firmou Eumig Trvala Praktický do jejího zániku v roce 1991.

Aby Byl můj patent na výrobu magnetické zvukové stopy Plně využit, po celou dobu se mnou spolupracovala moje manželka. Všem amatérským Filmárum jsme pomáhali s ozvučováním filmů. Pracovali jsme i pro podniky, Československou i Českou televizi, FAMU, Národní filmový archiv Také pro některé zahraniční filmaře.

(převzato z knihy Kronika českého amatérského filmu -- *Emil Pražan*)

RNDr. PhMr. JIŘÍ RENTZ, narozen 1. 10. 1919 v Praze. Doktor Jiří Rentz se narodil v Praze. Vystudoval vysokou školu chemickou. Za války byl totálně nasazený v Německu a v roce 1949 krátkou dobu internován v tábore nucených prací ve Svatém Janu u Berouna. Chemie a natáčení amatérských filmů mu bylo velice blízké. Iniciativně se zajímal o nasazení magnetické zvukové stopy na filmový pás. Tento problém vyřešil velice rychle a již v roce 1956 si ho dal patentovat. Řešení spočívalo v trojitěm nanášení kysličníku železa na filmový pás. Od roku 1955 byl společně se svou manželkou členem Českého klubu kinoamatérů (ČKK), který sídlil v té době v Trojické ulici pod Vyšehradem a měl téměř dvě stě členů. Jiří Rentz byl spoluautorem mnohých filmových snímků ještě na formátu 9,5 mm, ale pak hlavně na formátech 8 mm a 16 mm. Filmovým amatérům z celého bývalého Československa nanášel na celuloidový pásek magnetickou stopu. Umístění zvukové stopy na filmovém pásku byl v té době velký krok dopředu. V ČKK byly zásluhou doktora Rentze promítány zvukové filmy již v roce 1956, o tři roky dříve než na Barrandově. Patentovaná magnetická stopa zásluhou Jiřího Rentze hrála kvalitněji než optický záznam. V tehdejší východní bloku jsme byli jediní, kteří měli možnost natáčet své filmy se synchronním zvukem. Kvalita zvuku dosahovala úrovně západních zemí. Během jedné roční sezóny nanesl na filmový pás doktor Rentz pro potřeby filmových amatérů celé republiky až 17 tisíc metrů magnetické stopy na 8 mm pás. Problematika zvuku ve filmu byla obsahem publikace s názvem „Technika amatérského filmu“ kterou napsal pro sílíci amatérské filmařské hnutí v roce 1983. Osobně, radami a přednáškami pomáhal po desítky let mnoha generacím amatérských filmařů. Jeho práce i přístup ke kolegům je skutečně v této oblasti neocenitelná. Dr. Jiří Rentz byl i čilým autorem amatérských snímků, které zasílal do soutěží po celé republice. Byl pravidelným účastníkem na významných soutěžích jako byly Brněnská šestnáctka, Rychnovská osmička Benátky filmových amatérů a dalších. Svůj první soutěžní hraný film natočil v roce 1958 na černobílý materiál, v délce čtyř minut a nazval ho „Náhodou?“ Ve své tvorbě se často zaměřoval na ekologickou problematiku. Za dva roky po svém prvním úspěšném filmu natočil snímek s kolektivem filmařů s ČKK podle námětu Viktora Kusého na 16 mm nosiči s názvem „Jak se do lesa volá...“ Ve svém životě natáčel i vzdělávací filmy o bezpečnosti práce, které často žánrově ladil do humorných poloh, aby pro výuku nebyly obsahově mělké a naopak, pro diváky atraktivní a přitažlivé. Šedesátá léta byla velmi plodným tvůrčím obdobím Jiřího Rentze. „Spěchej pomalu“ byl snímek, který zaujal a dokonce vyvolal velkou odezvu i mimo řady amatérských filmařů. Byl oceněn na Brněnské šestnáctce Stříbrnou cenou. Tvorba v roce 1968 byla prioritně zaměřená na tehdejší okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy. Z toho období vzniklo několik filmů. Nejvíce oceňován byl snímek „Kde domov můj“, ve kterém autor použil tehdejší známou písničku zpěvačky Marty Kubišové „Modlitba pro Martu“. Ceny obdržel na Brněnské šestnáctce, Rychnovské osmičce, Benátkách filmových amatérů a dalších soutěžích. V současné době RNDr. Jiří Rentz je čestným členem Českého klubu kinoamatérů v Praze 6, Pod Juliskou. I přes svůj vysoký věk dále spolupracuje s členy klubu, realizuje přepisy filmů 8 mm a 16 mm na video nosiče a podle potřeby ještě nanáší magnetickou stopu na filmový pás. RNDr. Jiří Rentz je skutečným příkladem člověka, který zasvětil svůj život především amatérskému filmu. Svým vynálezem, který ve své době přinesl obrovský technický pokrok, výrazně přispěl k rozvoji amatérské filmové tvorby, která se i technicky mohla rovnat profesionálním snímkům. Osobními radami, semináři i publikační činností se zasloužil o to, že ozvučování se filmovým amatérům stalo běžně používanou a dostupnou technikou. Ocenit je třeba rozhodně i jeho přínos k formování nejstaršího českého spolku filmových amatérů. Zpracoval: Mgr. Miroslav Tuščák IPOS-ARTAMA, obor: film a video